

πρὸς τὴν φυλὴν αὐτὴν τῶν λυσσοδύητων.
 Ἄρῃτε τους νὰ πᾶν ἴσας Βρυξέλλας
 παρῆκα νὰ σκαλοῦν πρὸ πολλοῦ,
 σὺ δὲ πετῶν ἴσας ὀξὺς τὰς νεφέρας
 βροχε τοῖς παλαβοῦς ἀπὸ ἕψη.
 Κι' ἂν ἴθουν τὰ ρουσάτα των ἴδω
 μὴ σθένος θὰ μυζῶμαι δίκα ταυρῶν.
 Ἐἶχα πολὺν κειρὸν νὰ εἶς ἴδω
 ἄλλ' ὅμως τόσον ἄγριον καὶ γαυρὸν
 νοτὶ μου δὲν εἶδα σάν κι ἔγρητο
 καὶ πῶς νὰ τὸ πῶ ἴστων Περικλίτο.

Στὰ Πρωτοεργασίας τοῦ Λεμεσοῦ τοῦ Θεσσαλῆ.

Ἄγαπῃτοί μας ἀδελφοί Κωνσταντινουπολίται,
 εἶδα μὴ λυθῶν μου πολλὴν καὶ μὴ παρορμητικῶν
 πῶς εἰς γενναίαν ἀνδρομένη τους ἀλλοτρῶν καλῆται
 γχατὶ καὶ εἰς ἡ σωματικῶν εἰς πορὶ τῶν σισιάνων.

καὶ μ' ἐπικλησίης ἱερᾶς στὴν Σύνοδον τοῦ κράτους
 μὰς ἰθυμίζετε ὁσμοῦς κρημῶν κί' ἀράτους.

Ἄγαπῃτοί μας ἀδελφοί, ποῦ τους καίμοῦς εἰς ἴδω,
 οὐ θέλω ἀγορεύῃ ὅμως περὶ τῶν ἡμετέρων
 εἰτι δὲν πρέπει ν' ἄγχατε παραρῆρῃν ἱεπίδω
 πῶς κατὶ τί θὰ λαβᾶτε παρὰ τῶν ἡλεοθῶν
 καὶ γὰρ λιμὸς ἐπέσκηψε κί' εἰς ταύτους πρὸ πολλοῦ
 κί' εἶχε λαμβάνειν παρ' αὐτῶν πολλὰ κί' ἡ Μοχλοῦ.

Ἄγαπῃτοί μας ἀδελφοί, ποῦ κρίσις εἰς κοσμίαι,
 ναὶ μὲν καὶ εἰς ἄρρηκτοι μὰς ἡνωσῶν ἰσμοῖ
 καὶ τὰς ἰσμοῦς εἰς ἄρρηκτοι μὰς ἡνωσῶν ἰσμοῖ
 καὶ μὲν εἰς ἄρρηκτοι μὰς ἡνωσῶν ἰσμοῖ
 μὰ γχαρὶν ταύτων ἰσμοῦς εἰς ἄρρηκτοι μὰς ἡνωσῶν ἰσμοῖ
 εἰς πῆνας ἰσμοῦς εἰς ἄρρηκτοι μὰς ἡνωσῶν ἰσμοῖ.

Κι' ή πόλις σως 'στα καιρία με τους σεισμούς; ή πληγή, άλλ' όμως σως παρακαλώ ή άκρως όλίγη.
Σκαφήτε πώς δίν ήμεθα κι' ήμείς 'στα σύγκαλά μας, δετ γιά σς: 'ζωδιψίμα τά μαλλοκίραλά μας, ώς στου 'μουφλου'ίζήμας κι' ήσθγαν δια κρίμα...
μας τώπια κι' ό Σιμόπουλος εις τής Βουλής τό βήμα.

'Αγαπητοί μας άδελφοί, διάκρισις όλίγη, ό δοϋλος τόν ελευθέρου δέν πρίνι νά τόν πνίγη.
Παράδες μή γυροσεται και λόγια μόνο χάνετα...
ήκαιναι τής Μεγάλαις μας 'τοίαις μήν ήσχανετα και πώς γι' αύταις ήμεινίμας μουφλου'ήδες νεκροί κι' ούτε λεπτό 'περισσέψι μηδ' γιά μιά μικρή.

'Αγαπητοί μας άδελφοί, αυτά συλλογηθήτε, και μόνοι προσπαθήσεται νά παρηγορηθήτε.
Ναι μιν εις όλιφιν μας κινούν τά τόσα σας παθήματα, μιά πού θα κατανήτωμα μ' αυτό τό δλε δινι; ...
άγάπησ μόνου άκραιφούς σας στέλλομα αισθήματα κι' άρα φρίκον κι' άθρονον, κι' αυτά πολλά σας ήναι.

'Αγαπητοί μας άδελφοί, μίς 'στου σεισμού τόν κτύπο κι' ό κύριός μας Βασιλεύς, πού πάντα βοήθει, ήπώθει κβτι και πρós σς: νά στείλη γι' τόν τύπο, άλλ' ήναι μίγας κίνδυνος μήν παρεξηγηθθ'.
'Στάς σχέσις μας τάς θεοθίαις φοβάται μιν προσκρούση και σάν του 'πουν γιά χρέματα δέν ήθει νά τάκούση.

'Αν άλλος ήπιτρίπτετο παρηγορίας τρόπος και τά λουτρά του θέραι και τό τραλλό Πάρισι, και θέσπει τήν άδειαν νάλλή αυτοπροσώπως νά σς ιδή έπί κοντά και σς παρηγορήσθ, καθώς ήπαρηγόρησεν εις άποκατάς όρας τών Ζευκυνθίων και Αοκρών τάς σεισμοκλήτους χώρας.

'Αγαπητοί μας άδελφοί, πούομα καθός; βλέπει, άν όμως εις τόν 'Ανακτα πούω; δέν ήπιτρίπεται μήτε νά δώση χρέματα και μήτε νά σς ιδθ, 'στό Δεξ-λί-μινι σνίφαγα, καθός; τό ήξρον όλοι, με τήν κυρίαν του γνωστού κυρίου Εύγενιδι, πούναι και πρώτο νόμμου παγκρίρης; μες 'στην Πόλι.

Τιμή τοιαύτη πρós γνωστήν τής Πολέως κυρίαν θα σς σταλέψι βίβλια μινκιν παρηγορίαν, κι' εις ταύτην τήν ήξαιτετον προήχοντες τιμήν άφθη τά στραγγίλαματα και τούς άδικούς φόγους...
ήθελε κι' ό Διάδοχος νά στείλη συνδρομήν, άλλ' ήμποδίζεται κι' αυτός άπό τούς ίδιους λόγους.

'Εσκόπων κι' οι Πρίγκιπες, πού φερατοί πατιούν, νά κάνομα και πρós χάρη, σς γιά πούκαρταλήμα, μιά μολις κάμμερα ήλινα, μετίν τούσιν των κρατιών ώς πού νά παύουν κβποτα μιά ήγα φασίλια, και στείλειτ τούς άπ' αυτού άμείτρητας όκάδες νά μήν παραξοδίουνται με τούσιν φασίλιαδες.

'Ηθελε κι' ή Κυβέρνησις νά στείλη πιά πολλά, άλλ' όμως ό συμβεβασμός τής 'πρη τά μαλαλά, κι' όμοιος ήπθ πώς τίποτα 'στόν πόνο σς: δέν νοθέδι αυτός; βεβαιώς θα φανή προπίτικη και θρασύς, ό δι' Σωτήρας ό κλεινός άδικός ήραγώθη μ' ήκίνα τά πρωτόκολλα, πού τάδατα και εις.

'Αγαπητοί μας άδελφοί, μήν πέρνετα φωτιά, γι' αύτή τής Χαλκής τής Σχολή μας 'ράγατα ταύτια, και λίτε πώς ήρείπον δέν πρίνι ν' άπομεινι άρου σπουδών 'Ελληνικών ήλίγιοτα κερμίν, κι' όμοιος άκρη άπό 'μας τόν πατριώτη καινι γι' αύτά τά λόγια τά σαχλά χρειάζεται λευκήν.

'Ο Πολιτικάς δούτοχα, σς συμπαθώ πολύ, άν όμως ή περίπτωσις τής Χαλκής σας Σχολή ή μέρου τών μουφλου'ήδων βοήθειαν προσήνι σς: βεβίω παντοτινά πώ πρίνι γαρμιομήν, και κουκοβέγικις μοναχά κι' άράτα φαντάσματα ήμέρα νύκτα θα βογγούν 'στα μαύρα τής χαλάσματα.

'Ας παύση τούσων κοπιτών και λόγων άηθία, δέν μείνι γιά κβραπονα και κλάματα καιρός, κι' ήδω ήκία και' αύτά ή κλασική Παιδεία και διαθήκας ήραγαν αι γλώσσαί του πυρός, κι' ήγινετο κατακλυσις και τών σοφών άντάρα, όμως δέν σς: 'ζητήσεται μιά κβλτικη πεντάρα.

'Αγαπητοί μας άδελφοί, δέν πάτε νά χαθήτε; σίς πρίνι νά μας στείλιτε και νά μας βοηθήτε.
'Στους ελευθίρους άδικα τά βεβαιά σς: λίτε, σίς ήσθε πάντα πρós ήμας χρωσται κι' ήρίλιται και πρίνι νά μας δώσεται, Πολίτικα κωθώνια, όσα 'ζωδιψίμα γιά σς; ήδω κι' ήζήντα χρονια.

'Αγαπητοί μας άδελφοί, σς συμπαθώ μεγάλως, άν δε και σς; ήρμαζε σισαδόν άγρίων σάλοσ, μιά μήν ήσχανε πώς και σίς καθός; τήν Εύγενιδι ήμπορει νά φτα κβποτι 'στό πλάι τής Κορώνας...
αύτά και μίνο Φασούλη, τών εκουσιθών εκουσιθί, και ήρτωρ Συνταγματικός καθ' όλους τούς κανόνας.

Ευχαριστήριον

πρós ήνα κέρου

ΠΛΟΥΤΟΥΣ ΚΑΚΟΤΑΛΟΗΣ ΔΕΞ

ΒΛΑΝΤΑΚ-ΕΞΕΜΕ ΕΜΕ ΕΜΕΘΕΣΤΑΙ ΔΕ

Εύχαριστώ τόν κβλτικόν χαρτοκονιδ Πρεζήν, όπου περιέμομα χάρτι, στην εκμπριά του καινι, κι' όκτώ δεσμίδια στείλειτ ώς δωρον κι' ός εκμπριάν τής δικαιοτηρίας μου, πού τόσα τήν κβλιό, και με τής μακαριτύος ήκίνις τήν ενδρομήν εις τό χαρτί του 'τύπισα τό περιεμένο φύλλο.